خیابان فردوسی یکی خیابان‌های صلیبی شکل احداث شده در سنندج است که دوگره اصلی فعالیتی میدان انقلاب و میدان آزادی شهر سنندج را به یکدیگر اتصال می‌دهد. وجود پاساژهای متعدد، راسته فروش میوه، فـروش شـیرینی و وجود سینما از ویژگی‌های بارز این خیابان است. این خیابان توانسته اسـت بـا اتصـال بـازار اصـلی و بافـت قـدیمی و باهویت شهر به بافت میانی و نسبتاً مدرن و میـدان مرکـزی شـهر (میـدان آزادی) و بـا اختیـار داشـتن ۸۴ عملکـرد متفاوت به عنوان یکی از فعال ترین و سرزنده ترین محورهای شهر سنندج ایفای نقش کند.

عرض این خیابان ۲۴ متر و طول آن حدود ۶۰۰ متر میباشد . این خیابان توسط تقاطع با خیابان نمکی و توسط پـل فردوسی به دو بخش تقسیم شده بخش تقاطع نمکی تا میدان انقلاب حدود ۲۵۰ متر و بخش دیگر میـدان آزادی تـا سه راه نمکی حدود ۳۵۰ متر میباشد.در واقع پل فردوسی به عنوان عنصر اتصال دهنـده بافـت قـدیم و میـانی شـهر عمل می کند. از نظر ترافیکی نیز در حال حاضـر دو طرفـه و یـک جهـت (میـدان انقـلاب بـه میـدان آزادی) دارای محدودیت ترافیک و خط مخصوص تاکسی میباشند.

موقعیت قرارگیری خیابان فردوسی در بافت قدیم